

Hele denne Fremgangsmaade tilendebringes saa hurtig — paa faa Minutter — at Slagtingen er forbunden med et Minimum af Lidelse for Dyrene. Dertil kommer, at der hos Personalet i et saadant Slagteri udvikler sig en særlig Øvelse i hurtig og sikker Udførelse af Slagtingen, og at det efter det omfattende Arbejde, der paa disse Slagterier i Løbet af kort Tid skal ydes, er af Betydning ikke at gøre Fremgangsmaaden mere sammensat end strengt fornødent.

Hvad Saar angaar, har det veterinære Sundhedsraad ligeledes uden bestemt at fraraade, at disse medtages under Forstriften om Bedøvelse, gjort opmærksom paa en vis Betænkkelighed, nemlig at Anusningen af Hjernen vilde bevirke Unddragelse af et hos Slagtere vistnok hyppigt efterspurgt Næringsmiddel saa vel som muligvis af Hjærneekstrakter til lægevidenskabeligt Brug. Uden at undervurdere Betydningen af denne Betragtning har man dog ment, at mest taler for ikke paa dette Punkt at gøre et Brud paa Lovforslagets almindelige Regel. Ligesom de foreliggende Andragender synes at tale for, at der i det praktiske Liv erkendes at være Trang til og ikke næres Frigt for Følgerne af et saadant Bedøvelsespaabud, saaledes er dette ogsaa gældende for flere Slagtehusse saavel i Sydland som paa Nerne og tillige for al Slagtning paa forskellige Steder i Udlandet, og det tør sikkert antages, at i de Tilfælde, hvor Hensynet til Hjærnens Bevaring spiller en Rolle, kan dette Formaal opnaas ved passende Varsomhed i Bedøvelsens Udførelse.

Spørgsmaalet om Paabud om Slagtning af Fisk paa Fangststedet har til forskellige Tider bestættiget de jagtlydige og været Genstand for offentlig Drøftelse. Humanitets-hensyn ere, saaledes som ogsaa i Andragendet fra Sydhjds Dyrslægeforening, stærkt paaberaabte for et saadant Paabud, og det er paastaat, at Fisken ved saadan

Slagtning bliver en bedre Føde end under den modsatte Ordning; der tænkes herved aabenbart særlig paa saadanne Forhold, hvor Fisken efter sin Art og Transportens Længde alligevel kommer i død eller omtrent død Tilstand til Bestemmelsesstedet. Paa den anden Side kan det anføres, at Forbrugerne gennemgaaende, i alt Fald for forskellige Fiskearters Bedkommende, ville være misfornøjede med at skulle købe slagtet Fisk, at der allerede af denne Grund ved et Paabud som det omhandlede vil indtræde en væsentlig Forringelse i Værdien af Danmarks Fiskeproduktion, at Paabudet vilde gøre det umuligt at regulere Udbudet paa Fiskemarkedet nogenlunde jævnt og at sikre, at der til enhver Tid var Fisk at erholde for Hospitaler og til anden lignende Brug, hvor Fisken som Fødemiddel har særlig Betydning, at et saadant Paabud ikke findes i andre Lande, og at det vil være ugørligt at kontrollere dets Efterkommelse. Over for disse Betragtninger har man ikke ment at burde gaa videre i Paabud om Slagtning end i § 7, sidste Stykke, foreslaet, nemlig med Hensyn til Fisk — særlig Hal — der ere stangede med Særn (Oyster) og derved ere bestadigede. At lade disse Dyr gaa, ofte i længere Tid, i Hyttesed er utvivlsomt, selv om man tager Hensyn til, at Fisken efter sit Naturel næppe er saa modtagelig for Smerte som varmblodige Dyr, et Dyrplageri, som ikke bør tilstedes.

De i Lovforslaget indeholdte Forstrifter, ved hvis Affattelse der er taget Hensyn til forskellige af det veterinære Sundhedsraad henstillede Øndringer, synes ikke i øvrigt at trænge til nærmere Begrundelse. Med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 4 og 6 bemærkes blot, at de i det væsentlige svare til, hvad der allerede gælder henholdsvis for Transport af Fjertræ paa Kjøbenhavns Grund og for Kreaturudførsel ad Søvejen til Udlandet.